

ДВЕ БЕСЕДЕ СВЕТОГ ИСАКА СИРИНА

Слово 19.

Пример умозрења о недељи и о суботи и њихово притачно (параболично) значење Недеља (Васкрсни дан) је за нас несхватљива тајна сазнања истине све док смо с телом и крвљу, тајна која превазилази ум. У овом веку нема осмога дана, нити суботе, у правом смислу. Јер онај који је рекао: и почину Бог у седми дан (Пост.2,2), тиме је означио одмор по истеку овог живота; јер је гроб тело, а оно је од света. Шест дана живот се проводи у делању и у чувању заповести; седми дан се цео проводи у гробу, а осми у изласку из гроба.

Као што достојни примају овде тајну недеље у притчи, а не сам дан по суштини, тако и подвижници примају тајну суботе у притчи, а не и саму суботу у стварности, суботу која је одмор од сваке невоље и савршено успокојење од свих немира (Јевр. 4,910). Јер Бог нам је овде дао да установљавамо тајну (тајинство), а не истинску стварност. Истинита и неупоредива субота јесте гроб који показује и означава савршено успокојење од бремена страсти и од делања супротног спокоју. Тамо суботствује сва човекова природа и душа и тело.

Бог је за шест дана довео у ред све биће овога света, успоставио је стихије, њиховом непрестаном кретању дао је благоустројство

за служење, и оне се неће зауставити у свом току све до своје пропасти. Помоћу њихове силе, то јест, силе првобитних стихија, сачинио је Он и наша тела. Али ни стихијама није дао спокоја у њиховом кретању, нити нашим телима, из њих проистеклим, није нам дао да се одморимо од делања. Крајњи циљ одмора од делања поставио је у нама, све док се наша тела не врате свом првом сродству, а то је разрешење од овог живота. Тако је и Адаму рекао: У зноју лица својега јешћеш хлеб свој. И докле ће ово трајати? Док се не вратиш у земљу од које си узет, и ко]ће ши трње и коров рађати (Пост. 3,1819). Ето, то су тајне делања овога живота, док је човек жив! Али од оне ноћи у којој је Господ пролио зној, Он је зној који рађа трње и коров заменио знојем који се пролива у молитви и у чињењу правде.

Преко пет хиљада петсто година Бог је остављао Адама да се труди на земљи, зато што се још не откри пут у Светињу, како говори божански Апостол (Еф. 3,5; Јевр. 9,8). У последње дане дошао је и завештао слободи да један зној замени другим знојем, и дозволио не одмор од свега, већ промену свега; јер нам је због наших дуготрајних невоља на земљи, нужно ћемо пожњети трње. Јер напуштање молитве јесте чин отелесења (овештастављења) земље која природно рађа

трње (то јест, престанком молитве земља нашег срца постаје тврда, прим. прир.). Заиста су страсти трње које расте у нама од сејања у тело (Гал. 6,8). Док носимо на себи лик Адамов, нужно носимо у себи и страсти Адамове. Јер немогуће је да земља не рађа плодове, својствене њеној природи. Плод њене природе је земља наших тела, како гласи Божије сведочанство: Земља од које си узет (Пост. 3,19). Она земља рађа трње, а ова разумна страсти.

Ако је Господ у свему био узор за нас, у тајни, у свим различитим дејствима Свога домостроја, све до деветога часа петка не остављајући дела и труда (а то је тајна нашег делања за цео живот), у суботу је отпочинуо у гробу, где су онда они који тврде да у животу постоји субота, то јест, одмор од страсти? А о недељи охолост је и говорити. Наша субота је дан погребења. Тамо заиста суботствује наша природа. Све док постоји земља, сваки дан смо приморани да чупамо трње из ње. Само ако ово непрестано чинимо ово трње нестаје, али се земља не може у потпуности од њега очистити. Али ако се човек привремено олењи, или покаже ма и најмању немарност, трње се размножава и прекрива лице земље, гуши оно што је човек посејао, а његов труд претвара у ништа; зато сваки дан треба очистити земљу, јер престанак чишћења

повећава количину трња од којег да се очистимо благодаћу једносушног и једнородног Сина Божијег! Њему слава са беспочетним Оцем и животворним Духом у векове! Амин.

Слово 20.

Свакодневно подсећање на оно што је од свега потребније и што је најкорисније за онога ко пребива у својој келији и ко је решио да пази само на себе.

Неко од братије је написао следеће речи, које је увек стављао пред себе, подсећајући се на њих и изговарајући их:

"Неразумно си проживео свој живот, посрамљен си и достојан сваког зла; одврати се од тога макар у овај дан, који је још преостао од дана твојих, који су узалуд протекли, без добрих дела и у богаћењу злим. Не питај ни за свет, ни за живот у њему, ни за монахе, ни за дела њихова, ни о томе како они живе, је ли велик подвиг њихов. Не занимај се ни за шта слично. На тајанствен начин изашао си из света и сматраш се мртвим ради Христа. Не живи више свету и ономе што је у свету, да те дочека мир и да будеш жив у Христу. Буди спреман и наоружај се трпљењем против сваког понижења, сваке увреде, подсмеха и

покуда од стране свих. И све то примај с радошћу, као онај ко је то заиста заслужио. Са благодарењем подноси сваку муку и невољу, и сваку несрећу од демона чију си вољу испуњавао. Храбро подноси сваку беду, и све што се природно догоди, и сваку жалост. У ^нади на Бога трпи лишеност онога што је неопходно за тело, а брзо се претвара у ђубре. Нека твоја жеља буде да све то примиш у нади на Бога, не очекујући ниоткуд више ни избављење, ни било какву утеху. У Господа свога се уздај (Пс. 54,23), и у сваком искушењу осуђуј самог себе као онога ко је за све крив. Ничим се не саблажњуј и не укоревај никога од оних који те љуте; јер и ти си окусио са забрањеног дрвета, и ти си стекао различите страсти. С радошћу примај тугу, нека те мало и узбуди: зато ће ти после бити слатко. Тешко теби и смрдљивој слави твојој! Јер душу која је испуњена свакојаким грехом оставио си као неосуђену, а другима си судио речју и мишљу. Доста ти је те хране за свиње којом си се до сада хранио. Шта ти имаш заједничко са људима, нечисти, и зар се не стидиш да останеш у њиховом друштву, да проводиш живот тако неразумно? Ако обратиш пажњу на ово, и ако све то сачуваш, можда ћеш се, уз помоћ Божију и спасити. У противном, отићи ћеш у мрачну земљу, у насеобину демона чију си вољу бестидно извршавао. Ето, посведочио сам ти о свему

томе. Када би Бог праведно покренуо против тебе људе да ти узврате за увреде и омаловажавања која си држао у мислима или изрекао против њих" током целог свог живота, онда би цео свет морао тобом да се бави. Дакле, од сада престани, и претрпи казне за дела твоја које су те задесиле."

Брат је себе свакога дана на све то подсећао како би, када дођу искушења или невоље био у стању да их претрпи са благодарношћу и коришћу за себе. О, када бисмо и ми могли да са благодарјењем подносимо невоље које нас задесе и да извлачимо из њих корист за себе, по благодати човекољупца Бога! Њему слава и власт у векове! Амин.